

Cultivarea ecologică a roșiilor

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.02.2017 Брой: 2/2017

La sfârșitul anului trecut, Greenpeace Bulgaria și Academia de Științe Agricole, reprezentată de Institutul de Cercetare pentru Legumicultură Maritsa – Plovdiv, au prezentat oficial primul lor raport comun dedicat agriculturii ecologice în cultivarea tomatelor. Documentul se intitulează „Metode și mijloace ecologice pentru combaterea dăunătorilor în producția de tomate” și se concentrează pe metodele de cultivare organică a acestei legume, populare nu doar în țara noastră.

Tomatele sunt o cultură legumicolă cu o tradiție bogată de cultivare la nivel mondial. Calitățile lor nutriționale, organoleptice și tehnologice sunt bine cunoscute și încurajează un număr tot mai mare de amelioratori să dezvolte și să creeze noi soiuri potrivite atât pentru consumul proaspăt, cât și pentru industria de procesare.

Condițiile naturale și climatice din Bulgaria sunt favorabile cultivării tomatelor atât în sere, cât și în câmp deschis, ca producție timpurie, semi-timpurie și târzie. Cu toate acestea, tomatele sunt o cultură legumicolă sensibilă la multe boli cauzate de ciuperci, bacterii, viruși și micoplasme. De asemenea, sunt supuse atacurilor

unui număr mare de dăunători – minereul frunzelor de tomate, acarieni, trips, musculițe albe, viermele capsiei, afide și alții. În mod firesc, combaterea acestor dăunători este încredințată în mod tradițional agriculturii convenționale, care, la rândul ei, se concentrează doar pe utilizarea diferitelor pesticide și insecticide.

Intensificarea agriculturii urmărește limitarea numărului tot mai mare de dăunători și boli nu doar la tomate, ci și la alte culturi legumicole, menținând în același timp randamente ridicate. Din păcate, aceasta nu este întotdeauna singura și cea mai eficientă metodă de combatere a dăunătorilor periculoși. Consecințele utilizării excesive a agenților chimici duc inevitabil la poluarea și perturbarea echilibrului biologic al mediului. Aici putem adăuga rezultatele studiilor privind reziduurile de substanțe active pesticide în produsele din tomate oferite pe piață (Eurostat). O revizuire de rutină extinsă în UE a 12 produse alimentare diferite acoperă 209 pesticide diferite autorizate pentru utilizare în Europa și arată prezența mai mult de un reziduu de substanțe active pesticide în probe individuale în 27% din probele de tomate.

Alte consecințe semnificative ale utilizării improprie sau excesive a agenților chimici sintetici sunt prejudiciile economice și costurile economice suplimentare, care cresc cu fiecare an care trece. Raportul Institutului de Cercetare pentru Legumicultură Maritsa – Plovdiv furnizează date precise privind pierderile economice datorate aplicării pesticidelor. Ca exemplu, este citată SUA, unde într-un singur an s-au cheltuit 1,5 miliarde de dolari SUA (1,4 miliarde de euro) pentru rezistența la pesticide (Pimentel & Burgess).

Prin urmare, echipa Institutului de Cercetare pentru Legumicultură Maritsa a decis să caute o soluție în afara metodelor standard de cultivare a tomatelor. Aceștia au optat pentru agricultura ecologică, care implică aplicarea unei combinații diverse de tehnici și practici agricole. În raportul lor, oamenii de știință de top de la Institutul din Plovdiv dezvoltă metode bazate pe agro-biodiversitate pentru a crește rezistența la dăunători și boli, instrumente ecologice pentru combaterea infestărilor și infecțiilor în livezi, precum și metode de ameliorare a soiurilor rezistente la boli, bazate pe biotehnologii moderne.

De fapt, programele de ameliorare în care soiurile sunt selectate simultan pentru rezistența la boli cu importanță economică pentru țară și pentru asigurarea unor recolte ridicate și stabile sunt o parte esențială a trecerii către agricultura ecologică și sunt o componentă importantă a practicii bune de protecție a plantelor.

Un bonus excelent în lucrarea produsă de Institutul de Cercetare pentru Legumicultură Maritsa este glosarul termenilor utilizați și descrierea detaliată a tuturor soiurilor de tomate rezistente la boli din Bulgaria. În capitolul „Protecția plantelor”, sunt examinate principalele boli și dăunători ai culturii de tomate, iar pentru comoditate au fost întocmite liste cu toți organismele dăunătoare. În plus, există două capitole care tratează sursele de nutrienți în producția organică și aplicarea diferitelor tipuri de îngrășăminte în producția de tomate.

Producția ecologică de tomate – metode și mijloace ecologice pentru combaterea dăunătorilor în producția de tomate.

Puteți vedea raportul complet [AICI](#)